

Forbannelser

Contributed by
Friday, 18 May 2012

Der Gud ikke er, er det ikke godt å være!

Staten ved sine abortleger myrder hver virkedag på norske sykehus omtrent like mange som Breivik drepte på Utøya. Dette har nå foregått i tiår etter tiår stikk i strid med norsk grunnlov og Guds bud. Dette er bakgrunnen for de såkalte "forbannelsene". Avisoppslag er nesten aldri helt korrekte. Før jeg forklarer hva som skjedde utenfor regjeringsbygget under sørgetoget den 13. juni, vil jeg først at dere skal få den korrekte ordlyden på ve-ropene. De er som følger:

Foran stortinget og høyesterett:

Ve dere, lovgivere!

Ve dere, dommere!

Forbannet være dere som bøyer retten for farløse og enker!

Hvordan tørr dere fordreie og vrenge retten for de minste og svakeste like foran øynene til den levende og hellige Gud?

I Akergaten foran de store avis-husene:

Ve dere, skribenter!

Forbannet være dere som fører folket bak lyset.

Dere skaper ikke fred med deres tale, men mot de stille i landet tenker dere ut svikefulle ord.

Foran regjeringsbygget, ved flaggstangen:

Ve dere, statsråder!

Forbannet være dere som nå ler og regjerer, for dere skal sørge og gråte.

Dere utøver rå vold mot de minste og mest hjelpeløse, til tross for at det står i deres makt å redde dem!

Foran Trefoldighetskirken:

Ve dere, prester og bisper!

Forbannet være dere som tier barna i hjel. Hendene deres er tilsølt med blod og fingrene flekket med skyld, leppene taler løgn, og tungen mumler svikefulle ord.

Foran slottet (i kong Olavs tid):

Ve deg, herre konge!

Forbannet være du som svek dine minste og svakeste landsmenn. Fordi du forkastet Herrens ord, har han forkastet deg som konge.

De som er litt kjent i Bibelen, vil raskt oppdage at dette stort sett er Guds ord som blir proklamert inn i vår tid.

Så sier Herren: "Forbannet er den mann som setter sin lit til mennesker, som støtter seg til svake skapninger og vender seg bort fra Herren."

Selv drister jeg meg til å si som Paulus: "Jeg skulle selv gjerne være forbannet og skilt fra Kristus, var det bare til hjelp for mine brødre og landsmenn." Rom 9,3

Å være forbannet er å være skilt fra Jesus Kristus. Da er vi ikke lenger under nåden, men under forbannelsen. Vi er overgitt til Satan og det onde, 1.Kor.5.5. Der Gud ikke er, er det ikke godt å være!

Når Gud forkynner sin straff, skjer det i form av en forbannelse, 1 Mos. 3, 14 og 17; 4, 11. Et mennesket har i seg selv hverken makt eller rett til å forbanne. Men Gud kan tillate sin tjener å uttale en forbannelse i hans navn.

Slik måtte Moses i Guds navn legge fram for Israelsfolket forbannelse (og velsignelse), 5 Mos. 11, 26. Levittene skulle gjenta den fra Ebal-fjellet, 5 Mos. 27, 13 f. På samme måte uttalte også Kristus forbannelse over de forherdede galileiske byene, Matt. 11, 20 f.. Jesus formante også sine disipler til å binde de ubotferdige i deres synder, Joh. 20, 23. Dette innebærer nettopp Guds forbannelse over dem, jfr. 1 Kor. 16, 22; Gal. 1, 8 f.; 1 Kor. 5, 5; 1 Tim. 1, 20.

Å forbanne krever den aller største aktsomhet, for at ikke forbannelsen skal inneholde personlig hevnbegjær. Jfr. 1 Sam. 14, 24.

En ufortjent forbannelse skader derimot ikke, Ordspr. 26, 2. Den kan t. o. m. falle tilbake på den som uttalte forbannelsen, 1 Mos. 12, 3, eller Gud kan vende den til velsignelse, 5 Mos. 23, 5.